

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/10566 en 07/10564 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 14 mei 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 juni 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

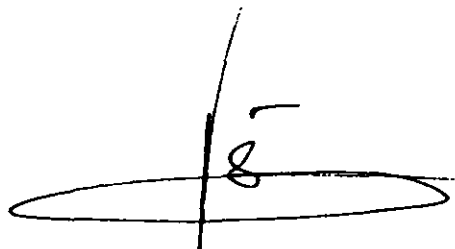
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2007

345

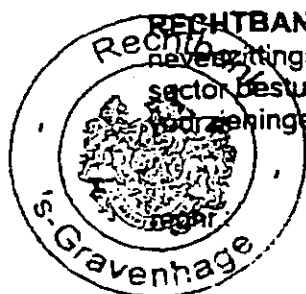
Verzonden: **6 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

sector bestuursrecht

voorzieningenrechter

Awb 07/10566 (voorlopige voorziening)

Awb 07/10564 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op _____
van Soedanese nationaliteit,
IND dossiernummer 0101.26.8043,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie,
verzoeker;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsoptvolger van de Minister voor Vreemdelingenaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. D. Schuldink, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 26 januari 2001 heeft verzoeker een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan, welke aanvraag bij besluit van 7 februari 2002 is afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 15 juli 2003 ongegrond verklaard. Hiertegen is op 1 augustus 2003 hoger beroep ingesteld, welk hoger beroep bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 26 september 2003 ongegrond is verklaard.
- 1.2 Op 27 januari 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 7 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Noorwegen verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.3 Bij brief van 9 maart 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 9 maart 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.4 Het verzoek is ter zitting van 1 mei 2007 behandeld. Verzoeker is niet verschenen, maar heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een

regnr: Awb 07/10566 (voorlopige voorziening)
Awb 07/10564 (beroep)

-2-

van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

2.4 Noorwegen heeft op 14 februari 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, Vo 343/2003 aanvaard.

2.5 In geval van verzoeker is sprake van een herhaalde aanvraag waarvan allereerst op grond van artikel 4:6 Awb dient te worden vastgesteld of de vreemdeling zich thans beroept op nieuw gebleken feiten en omstandigheden en, zo ja, in hoeverre die tot een ander oordeel kunnen leiden.

Als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb worden aangemerkt rechtens relevante feiten en/of omstandigheden, die bij de behandeling van de eerdere aanvraag geen rol hebben kunnen spelen, en indien zij wel in de beoordeling zouden zijn betrokken, tot een ander oordeel zouden hebben geleid.

De voorzieningenrechter overweegt dat de eerdere procedure het eerste asielverzoek van verzoeker betrof dat in Nederland inhoudelijk behandeld is. In de onderhavige procedure betreft het echter een dublinprocedure, waarbij enkel dient te worden beoordeeld welk land verantwoordelijk is voor de inhoudelijke behandeling van verzoekers asielverzoek. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is dit een nieuwe omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb, zodat een inhoudelijke beoordeling dient plaats te vinden.

2.6 Ten aanzien van verzoekers stelling dat niet is gebleken dat de Noorse autoriteiten zijn asielrelaas inhoudelijk hebben getoetst, overweegt de voorzieningenrechter dat dit standpunt reeds in de zienswijze van 26 februari 2007 naar voren is gebracht en dat verweerder hierop in de bestreden beschikking voldoende gemotiveerd is ingegaan.

De voorzieningenrechter volstaat dan ook met een verwijzing naar de bestreden beschikking en het claimakkoord van de Noorse autoriteiten van 14 februari 2007, waarin de Noorse autoriteiten hebben aangegeven dat zij verzoekers asielverzoek inhoudelijk hebben behandeld en deze definitief is afgewezen op 26 juni 2006. Verzoekers stelling kan derhalve niet worden gevolgd.

2.7 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

2.8 Verzoeker stelt last te hebben van psychische klachten, die reden moeten zijn voor Nederland om het asielverzoek onverplicht aan zich te trekken. Los van het feit dat deze psychische klachten op geen enkele wijze zijn onderbouwd, overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker evenmin stukken heeft overgelegd ter onderbouwing van de stelling dat zijn medische toestand een overdracht aan Noorwegen in de weg staat. Verweerder behoefde hierin geen reden te zien het asielverzoek onverplicht aan zich te trekken.

2.9 Ten aanzien van verzoekers stelling dat hij onder het generaal pardon zou moeten vallen, aangezien hij voor de inwerkingtreding van Vw 2000 in Nederland asiel heeft aangevraagd, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

In het regeerakkoord van het huidige kabinet zijn de contouren van de aankomende zogenoemde regularisatieregeling opgenomen. Eén van de genoemde criteria waaraan voldaan

regnr: Awb 07/10566 (voorlopige voorziening)
Awb 07/10564 (beroep)

-3-

moet worden om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van die regeling is dat het moet gaan om personen die:

- "d) op dat moment Nederland niet verlaten hadden of daaruit verwijderd waren en blijkens een uitdrukkelijke verklaring van de burgemeester van een gemeente daar bekend waren en aantoonbaar sinds begin 2006 verbleven in het kader van noodopvang (zoals gedefinieerd in het kader van het project terugkeer) dan wel daarin terecht zijn gekomen in de loop van 2006 in onmiddellijke aansluiting op hun uitstroom uit het project terugkeer bedoeld onder c."

Nu gebleken is dat verzoeker van april 2004 tot januari 2007 buiten Nederland heeft verbleven (in Zweden en Noorwegen), voldoet hij niet aan het hierboven genoemde criterium, zodat hij waarschijnlijk niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van de zogenoemde regularisatieregeling. Het beroep kan derhalve op dit punt niet slagen.

- 2.10 Verzoeker merkt voorts op dat de problemen waarvoor hij destijds zijn land van herkomst heeft verlaten, thans nog immer aanwezig zijn, zodat het voor hem niet mogelijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst.

De voorzieningenrechter overweegt dat, nu het er in onderhavige procedure (slechts) om gaat welke lidstaat verantwoordelijk is voor de inhoudelijke behandeling van het asielverzoek van verzoeker, niet toegekomen wordt aan een inhoudelijke beoordeling van deze stelling. Gelet op het voorgaande behoefde verweerder in deze stelling evenmin aanleiding te zien de behandeling van het asielverzoek op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 aan zich te trekken.

- 2.11 Gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.

- 2.12 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 07/10564 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. K.S. Smits als griffier op 14 MEI 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

14 MEI 2007

TOEGESCHRIJF CONFORM
DE GRIJPE VAN DE
RECHTER VAN 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3467	
B	11 JUN 2007
ZAAKNR. 200704037/1	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER -

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

Sint Annaparochie, 11 juni 2007

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens _____ geboren op _____ en van Soedanese nationaliteit, thans verblijvende te Tilburg in de Penitentiaire Inrichting Willem II aldaar (5000 AZ), te dezer zake woonplaats kiezende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door _____ tot bepaaldelijk gevolmachtigde is aangesteld en als zodanig optreedt om namens _____ voornoemd hoger beroep in te stellen, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door _____ voornoemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 14 mei 2007, aan zijn bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden op eveneens 14 mei 2007, van de vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, met registratienrs. Awb 07/10566 en 10564, waarbij het namens appellant ingediende beroepschrift d.d. 9 maart 2007, gericht tegen de beschikking van verweerder d.d. 7 maart 2007, -waarbij de aanvraag van appellant om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen-, ongegrond is verklaard.

Grief 1

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle-Lelystad in haar uitspraak, r.o. 2.4 en 2.6, overwogen dat: "2.4 Noorwegen heeft op 14 februari 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, Vo 343/2003 aanvaard.

-1-

Stichting Beheer Dergengelden, Friesland Bank rek.nr. 29.88.05.456
Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekersaar wordt uitgekeerd.

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER –

2.6 Ten aanzien van verzoekers stelling dat niet is gebleken dat de Noorse autoriteiten zijn asielrelaas inhoudelijk hebben getoetst, overweegt de voorzieningenrechter dat dit standpunt reeds in de zienswijze van 26 februari 2007 naar voren is gebracht en dat verweerder hierop in de bestreden beschikking voldoende gemotiveerd is ingegaan.

De voorzieningenrechter volstaat dan ook met een verwijzing naar de bestreden beschikking en het claimakkoord van de Noorse autoriteiten van 14 februari 2007, waarin de Noorse autoriteiten hebben aangegeven dat zij verzoekers asielverzoek inhoudelijk hebben behandeld en deze definitief is afgewezen op 26 juni 2006. Verzoekers stelling kan derhalve niet worden gevolgd."

Toelichting: Appellant merkt op dat uit de Verordening blijkt dat een land, in dit geval Noorwegen, slechts rechtmatig de aanvrager van een verblijfsvergunning asiel terug kan sturen naar het land van herkomst indien dat land het asielrelaas ook inhoudelijk heeft beoordeeld. Nergens blijkt dat Noorwegen het asielrelaas van appellant inhoudelijk heeft beoordeeld en in dat geval is Nederland, het land waar appellant als eerste binnen de Europese Unie c.q. Gemeenschap is binnengekomen en asiel heeft aangevraagd, verantwoordelijk voor het asielverzoek of in casu het herhaalde asielverzoek. Nergens blijkt dat Noorwegen de verantwoordelijkheid in de zin van artikel 3, lid 2 van de Verordening 343/2003 op zich heeft genomen. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrecht in diens stellingen heeft gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aldus het hoger beroep gegrond dient te worden verklaard.

Grief 2

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle-Lelystad in haar uitspraak, r.o. 2.7, overwogen dat: "Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen."

Toelichting: Appellant verwijst naar de inhoud van de toelichting op grief 1 waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd. Voorts stelt appellant dat in de artikelen 5 tot en met 14 de bevoegdheden van het land welke verantwoordelijk is voor het asielverzoek staan omschreven. Het tweede lid geeft eventueel Noorwegen het recht om het verzoek naar zich toe te trekken en indien Noorwegen dit heeft gedaan, trekt zij ook alle verantwoordelijkheden naar zich toe, maar dan moet de aanvraag wel inhoudelijk worden behandeld. Zoals reeds eerder opgemerkt blijkt nergens dat het asielrelaas inhoudelijk is beoordeeld zodat Nederland haar bevoegdheid om de aanvraag naar zich toe te mogen trekken behoudt. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrecht in diens stellingen heeft gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aldus het hoger beroep gegrond dient te worden verklaard.

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

Grief 3

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle-Lelystad in haar uitspraak, r.o. 2.8, overwogen dat: "Verzoeker stelt last te hebben van psychische klachten, die reden moeten zijn voor Nederland om het asielverzoek onverplicht aan zich te trekken. Los van het feit dat deze psychische klachten op geen enkele wijze zijn onderbouwd, overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker evenmin stukken heeft overlegd ter onderbouwing van de stelling dat zijn medische toestand een overdracht aan Noorwegen in de weg staat. Verweerder behoefde hierin geen reden te zien het asielverzoek onverplicht aan zich te trekken."

Toelichting: Zoals appellant zelf al heeft aangegeven in het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden heeft hij psychische klachten; appellant is vergeetachtig geworden, is vaak in de war, heeft slaapproblemen en praat in zijn slaap. Ook al zou de zaak van appellant inhoudelijk zijn behandeld in Noorwegen, dan nog had Nederland op grond van het feit dat appellant psychische problemen heeft, welke wellicht behandeling behoeven en waarvan verwaarlozing zal leiden tot een ongewenste situatie, dienen te stellen dat dit een reden voor de Nederlandse autoriteiten is om alsnog de behandeling van de asielaanvraag van appellant naar zich toe te trekken. Nu de Nederlandse autoriteiten dit hebben nagelaten is er in strijd met de zorgvuldigheid gehandeld. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrecht in diens stellingen heeft gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aldus het hoger beroep gegrond dient te worden verklaard.

Grief 4

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle-Lelystad in haar uitspraak, r.o. 2.9, overwogen dat: "Ten aanzien van verzoekers stelling dat hij onder het generaal pardon zou moeten vallen, aangezien hij voor de inwerkingtreding van Vw 2000 in Nederland asiel heeft aangevraagd, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

In het regeerakkoord van het huidige kabinet zijn de contouren van de aankomende zogenaamde regularisatieregeling opgenomen. Eén van de genoemde criteria waaraan voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van die regeling is dat het moet gaan om personen die:

- "d) op het moment Nederland niet verlaten hadden of daaruit verwijderd waren en blijkens een uitdrukkelijke verklaring van de burgemeester van een gemeente bekend waren en aantoonbaar sinds begin 2006 verbleven in het kader van noodopvang (zoals gedefinieerd in het kader van het project terugkeer) dan wel daarin terecht zijn gekomen in de loop van 2006 in onmiddellijke aansluiting op hun uitstroom uit het project terugkeer bedoeld onder c."

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

Nu gebleken is dat verzoeker van april 2004 tot januari 2007 buiten Nederland heeft verbleven (in Zweden en Noorwegen), voldoet hij niet aan het hierboven genoemde criterium, zodat hij waarschijnlijk niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van de zogenoemde regularisatieregeling. Het beroep kan derhalve op dit punt niet slagen."

Toelichting: Appellant is van mening dat hij wel onder het generaal pardon zou moeten vallen aangezien hij voor de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 in Nederland asiel heeft aangevraagd. Omdat de uitwerking en het gestalte krijgen van het generaal pardon ook thans nog onduidelijk is, -en het aldus ook onvoldoende duidelijk is of appellant al dan niet hiervoor in aanmerking komt-, zou appellant in ieder geval niet door de Noorse autoriteiten moeten worden overgenomen doch zou hij in ieder geval, totdat er hieromtrent uitsluitel bestaat, in Nederland moeten kunnen verblijven. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrecht in diens stellingen heeft gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aldus het hoger beroep gegrond dient te worden verklaard.

Grief 5

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Zwolle-Lelystad in haar uitspraak, r.o. 2.10, overwogen dat: "Verzoeker merkt voorts op dat de problemen waarvoor hij destijds zijn land van herkomst heeft verlaten, thans nog immer aanwezig zijn, zodat het voor hem niet mogelijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst.

De voorzieningenrechter overweegt dat, nu het er in de onderhavige procedure (slechts) om gaat welke lidstaat verantwoordelijk is voor de inhoudelijk beoordeling van het asielverzoek van verzoeker, niet toegekomen wordt aan een inhoudelijke beoordeling van deze stelling. Gelet op het voorgaande behoefde verweerder in deze stelling evenmin aanleiding te zien de behandeling van het asielverzoek op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 aan zich te trekken.

Toelichting: Appellant verwijst hiervoor naar de toelichting op grief 1 t/m 4 en waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief 5. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrecht in diens stellingen heeft gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aldus het hoger beroep gegrond dient te worden verklaard.

Grief 6

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidbeginsel heeft de recht-

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

bank Zwolle-Lelystad in haar uitspraak, r.o. 2.11, overwogen dat: "(...) Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond."

Toelichting: Appellant verwijst hiervoor naar de toelichting op grief 1 t/m 5 en waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief 6. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrecht in diens stellingen heeft gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aldus het hoger beroep gegrond dient te worden verklaard.

REDENEN waarom appellanten zich tot u wendt met het eerbiedige verzoek om:

1. het hoger beroep d.d. 11 juni 2007 gegrond te verklaren;
2. de bestreden uitspraak van de rechtbank Zwolle-Lelystad d.d. 14 mei 2007 te vernietigen;
3. het beroepschrift d.d. 9 maart 2007 gegrond te verklaren;
4. de bestreden beschikking van verweerder d.d. 7 maart 2007 te vernietigen en rechtdoende;
5. te bepalen dat aan appellant een verblijfsvergunning asiel in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 zal behoren te worden verleend;
6. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellanten voor rechtsbijstand.

Hoogachtend,

mr. K.J. Meijer

bijlage: uitspraak rechtbank Assen d.d. 14 mei 2007 (Awb 07/10566 en 07/10564)